

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Carmen Christophori Hege[n]dorffini Lipsici de
disputatione Lipsensi/ inter p[rae]stantissimos theologie
p[ro]fessores Joannem Eckiu[m] Karolstadium/ et
Martinum Lutherum**

Hegendorph, Christoph

Lipsiae, 1519

VD16 H 1121

urn:nbn:de:hbz:466:1-32661

positiones de ...
Secundo de ...
Resolucioes ...
Ein ...
Verlegung ...
Ein ...
ala ...
Responso ...
Resplora ...
Acta ...
Disputatio ...
Disputatio ...
Oratio ...
De ...
Frasim ...
Resolucio ...
Alia ...
Resolucioes ...
Oratio ...
Disputatio ...
ad ...
Disputatio ...
Disputatio ...
Epistola ...
Exortatio ...
Defensio ...
Concertatio ...
Epistola ...
Ad ...
De ...

Solomonis doctoris Wittenbergensis
Johanne Cocceio Wulfo Wittenbergensi &
Academico Lipsiensi & alia quorundam
Contra malignum Jo. Eckii Avidissimum
Ad Jo. Eckium Epistolam Martini Lutheri
Appellatio Wicelii Lutheri
Appellatio Praesulen

Liber primus opusculorum Martini Lutheri

Th. 6116.

ERZBISCHÖFL
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

Vgl. Harrass. *in* *des* *Kataiog* 328.

paucis enarrant. Sed maior est sensuum fecunditas q̄z verborū
Adde q̄ nonnunq̄z voculas grecas interterminus: non certe grece
lingue ostentande gratia/ sed necessitate/ que fertis caret: ad acti
latine em̄ voces quadrante in carmen coire nolebant: Nec id q̄d
volebam/ Romanis verbis sempe cōmode exprimere potueram.
Dabūt igit̄ morosi mihi veniā si grecas voces latins interspar-
sas esse viderint: nec clamitabunt me Syrudinū rūtū bilinguē vi-
deri velle. ois abest t̄ctantia: animus sincerus est. dicant aliqui
quicquid velint: animus sibi non conscius Thio:ni strepitum
facile negliget. Tum sat scio/ que vestra est authoritas/ viri orna-
tissimi: nec moridacitas ipsa nos impetet/ si huic nostro labori
vos patrocinari volueritis. consilium meū/ ut opinor/ intellex-
istis/ vestrum est/ hoc quicquid est muneris non rec̄ere/ sed bo-
ni consulere. damus enim non quod vestra amplitudine dignum
est/ sed q̄d mea ingenij imbecillitas p̄stare potest Valetē feliciter.

A ij

Carmē Christophori Hegendorff

fini de Lipsia: disputatione / inter dños doctores *Ecclij* /
Carolstadium / et Martinum Lutherum.

Om̄ sol octopedis penetrat iam brachia Cæci

o Et sicut omne solum / radijs pubescit adusta

Flaua ceres / genit emouit̄s quū garrul^o annis

Atq; legit plenis calathis iam cerasa in hortis

Rusticus expectans mitissima dona Lyci

Lipsiacis agitur monomachia clara sub ois

Consensu illustris ducis innictiq; Georgij

Tum Mecenatis cunctis qui pectore toto

Conantur verum studiū reparare decorem

In qua non Ioue prognatus vibrata tenebat

Tela manu Alcides / claua funditq; bicorni

Aut Tacum / aut volucres telo transfigit acuto

Stimphalides / Ditho commissus Bachus acer

Cestibus aut conto pugnat sudibusq; pueris

Ingolstatensis magnus sed prodit alumnus

Ecclius inuictus / pugnat / ac acer in armis

Mnemosinen dicas hoc hoc auctore creatam

Tu nil Scenola eras : tu nilq; Simonides auctori

Mnemosines / quando hunc videas prelecta tenere

Mente / modestus / et in partem volubilis omnem

Est / et qui musis charites conneruit vna

Estq; Carolstadius vir non postrema retentans

Sive velis mouum probitatem / pectus anhelans
Quo sacrum eloquium discussa nube chouscet
Ceu solet ignifluo rutilum dum luce serena
Conicit ore iubar Titan / seu rhetta manis
Mutuo quis fallunt utentes fraude sophiste
Hic pūnas tenet ex manibus ceu lubricus anguis
Ut ut corripias dilabitur / arcitius viget
Si queq; fo: san medijs inuasit alis
Accedit / laudum cumulo / prudentia iuris
Qua nitidum semper caput inter nubila condis
Sed quo te tacitum referam Luthere piaclo ?
Esse cupis κριξ̄ σοφισ̄τητων̄ omni
Voto / nec latam culunū deflectis ab illa
Ut ut te vallo quassent ac seua minentur
Oidine non cedis / generosam oppetere mortem
Tu maus totum / quam forte inglorius curas
Transigere ac tua que est variarum lectio rerum
Ex siliquis fractis veram excutis ipse medullam
In sophie scriptis θεοπνευστος / mista tonantis /
Ecce duces quibus est incepta hec gloria belli
Tunc libet incepto cursuq; recurere ad ipsam
Metam / ac enarrare quibus monomachia cepta
Auspicijs quonam cessauerit omine tandem
Jam phebe sacer ipse dies erat atq; chousco
Jam iurare exorto solis pompam instruit ingens

219

¶ In ep̄a n̄a lecte n̄o
duos parietes / plures.
Et in carmine q̄dam atq;
pro uerbis.

Doctumq; in acie consistens turba vicorum
Que comitata duces sancti delubra subintrat
Ipsa Thome petitura deum quo pnuma sacrum
Corda ducum belli illustret / ne ceca timore
Mens abrepta simul / falsas sectata vel umbras
Gloriole vagabunda deo mens excidat ipso
Datq; sacrum Christo pomposa veste sacerdos
Garrula et hidraules varijs quatit organa plectro
Cantores modulis recinunt quoq; Pythagoreis
Usq; adeo ut forsitan blandas Heliconis alumnas
Certas en dicas arte instituisse canendi
Barbita leucadiumq; deum pulsare sonora
His ita curatis graditur rursum ordine quisq;
Recta contendit sub vasta palacia vaste
Arcis / ubi instructum est / populo mirante / theatrum
Quod varijs cingunt peristromata picta figuris
Scauri tu referas nec cedere posse teatro
Nec clipeo Aeneae magnum fuit ilion in quo
Nobilis et pariter depicta incendia Troie
Hic ubi constiterant propius sedet ordine quisq;
Atq; duces ipsi dulcis quos gloria palme
Allicit / aduersis figunt tentoria castris
Tumq; Mosellanus gratiam iuxtaq; latinam
Edoctus linguam ascendit subsellia primus
Quo facto oblituere omnes tacitq; tenebant

Ora simul / dehinc ingreditur sermone rotundo
Admonet atq; duces ne quis vel periculis ira
plus aequo infestis concurrat pectus hastis
Aure ne quisq; popularis tractus amore
Extollat cistas / pitus ac encomia cantet
Quis victor veniat rerumq; potitus in vibem
Sed referant Christum qui mansuetudine semper
Inseruit populorum animis oracula summa
Et pentaglotton referant Stridonis alumnus
Qui per sepe stilum exacuens affectibus instat
Ne semel arreptis / nullum remorentur / habenis
Et varijs pariter peregrinos excipit oris
Excipit imprimis te dux inuicte Georgi
Alberti soboles quem magnis Austria bellis
Condecorat / simul ac vobis spes altera nostrae
Clarus Joannes dux proles clara Georgi
Exciperis / quoq; tu Schlanone gloria gentis
Dux qui piscorum calles imitatus auorum
Artibus ingenuis viridem nunc ipse noualem
Ercolis ingenij / ne quondam admotus habenis
Imperij / cecus ceco moderere popello
Ne velut introsum / fama est / Aspendius olim
In cithara obuertens chordas sibi mulserat aures
Tantum / defraudans alios dulcedine cantus
Sic tibi ne viuas solum tu dispicias illa

Tunc etate velut partem que cerea in omnem est
Dehinc proceres alios musarum lumina clara
Excipit ac omnes magni certaminis esse
Vult spectatores / illis sic rite peractis
Ætius eratas vocat in certamina turmas
In campum / bellum indicens / simul inicit hastam
Deinde Karolstadius mox e regione metatus
Castra / aquilam extollens / audit cum classica forsan
Ætius ingeminet rursusq; lacestat in arma
Nec mora vult nostrum arbitrium mox Ætius ipse
In se nescio quam ^{ΔΥΥ&ΜΙΥ} retinere potentem
moxq; Carolstadius surgit vir acer in armis
Instructaq; acie dubio non maie repugnat
Prestantem referens Menelaum arguta rotunde
Complexus nimium ac inbelli fulmine mentem
Aduersam torquet vir doctus et integer idem
Hac pugna adfecta mox mox sese ingerit vltro
Martinus scuto fidei / galeaq; salutis
Armatus gladio et tunica quem Christus adempta
Vult emere atq; crucis Christi consurgere in hostes
Discipulos / veri exactus seruator et auctor
Non in lente / velut faciunt / vnguenta requirit
Sed grauia exorsus de Papa disputat ipse
An solus seruet claves quibus itur ad astra
An solidata supra siet ac ecclesia Petrus

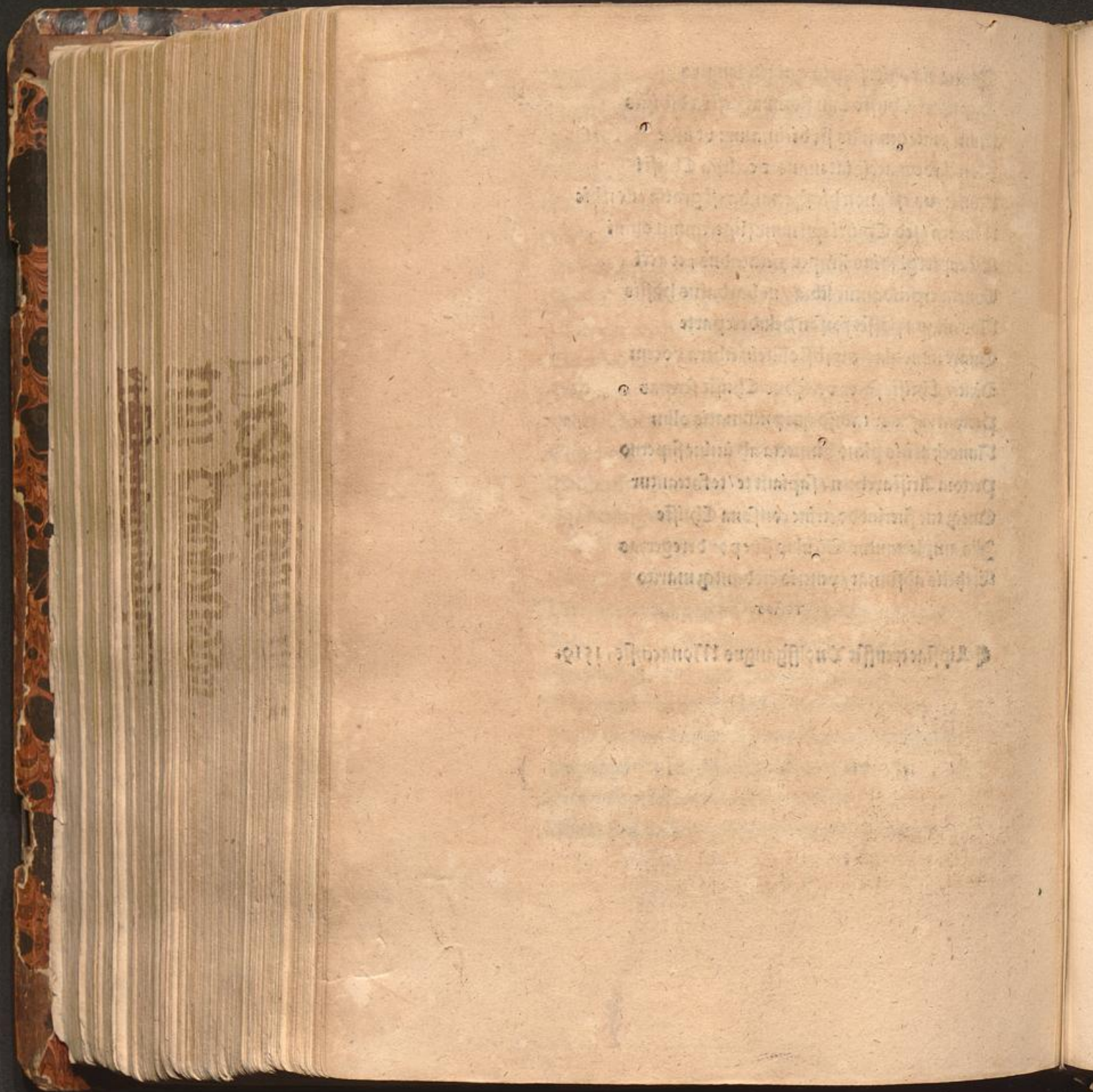
An supra Christum quem Paulus apostolus inquit
Esse petram / quod tum diuino iure probabat
Illis adfectis alio mor vertere vela
Constituunt / oram soluant / bene fausta precati
An rogitant anime phlegetonis deniq; flammis
Dent penas Christo / paruo quia pectora amore
Concaluere dei magnum torquentis olimpum
An quia / pro miserum / comissa piacula cogantur
Diluere ethereas tandem sic ire sub arces
Tandem disceptant nunc indulgentia quid nam
Prosit et an superas / homines / deferre sub ois
Possit / mor aseres alio tentoria figunt
Atq; nouam exorsi pugnam validisq; lacertis
Vulnera suscipiunt / animus formidine nulla
Quassatus semper ceu murus abeneus instat
Et circumuolitat dubijs victoria pennis
Et hinc ecce prior primum instruit ordine turmas
Contendit pugnae metanoias ipse timorem
Seruilem esse caput / contra vir acer in armis
Lutherus surgit / sophie panopliam adfert
Erga quem saltem genitorem filius ipse
Adfectum gestat metanoias esse ferendum
Rite caput / non quo plagosi Daue Symonis
Verbera inhorescis / mutabiliorq; Choturno es
Aeq; alia inuadunt que non sat vtribus vllis

Eloquij possunt tolli / Demosthenes ipse
Hic desudaret / Tullij torrentia lingue
Flumina nil possent / lyra nec dircea per ignes
Seruata incolumis pompam certaminis huius
Narraret / digna cumlaret laude monarchas.
Sed quoniam longum cursu confectimus equos
Ad portum appellet Zephiroq; carina secundo
Ipse Carolstadius viuaci pectore prodit
Enthea proponens numeris asringere nostris
Que mea unusa nequit / que fortiter Ectius ipse
Dissipat / exturbat / sese ceu Prothea versat
Prothasis illa fuit celebris certaminis huius
Tunc narranda venit q; bella catastrophata tandem
Addita sit / q;to plausu sit pugna peracta
His actis igitur : consurgit Langius ipse
Langius hic nostris iam vir bene notus in ois
Surgit : et arrectis stant omnes auribus / atq;
Nec mora : facundo doctos vehit ore monarchas
Dehinc alijs quos finitinis monomachia ab ois
Excierat / grates soluit / sanctusq; senatus
Muneribus cumulat pugiles certaminis huius
Quid ni commemorem ? quod donec epithasis illa
Pugne exardescit scutato milite complent
Arcem Lipsenses ciues ne forte refixis
Aemis surgat Achis / disturbans ordine turmas

Omnes eia agite sancto qui rite lauacro
Baptismi Christo iam nomina vestra dedistis
Nunc orate deum his sic dicimatur: vt inde
Non cladem accipiat manus ecclesia Christi
Non iocus est | non hic spectanda est gratia / non hic
Munera / sed Christi qui nunc supereminet omni
Est capiti gladius semper metuendus | et acri
Cuncta expendantur libia / ne barbarus hostis
Nos aliqua posset forsitan deludere parte
Quare nunc alacrem sustollite in ethera vocem
Dicite / Christe sacer veri fons Christe serenas
Pectora ΚΗΡΙΚΩΝ radijs qui pneumatis olim
Nunc charitis pleno humecta ab umbra superno
Pectora Aristarchon / sapiant te / te fateantur
Queq; tue fuerint doctrine consona Christe
Illa amplectantur Siculas siue pondere gerras
Et thetis absumat / veneris credantq; marito

τελος

¶ Lipsiæ exussit Wolfgangus Monacensis. 1519.

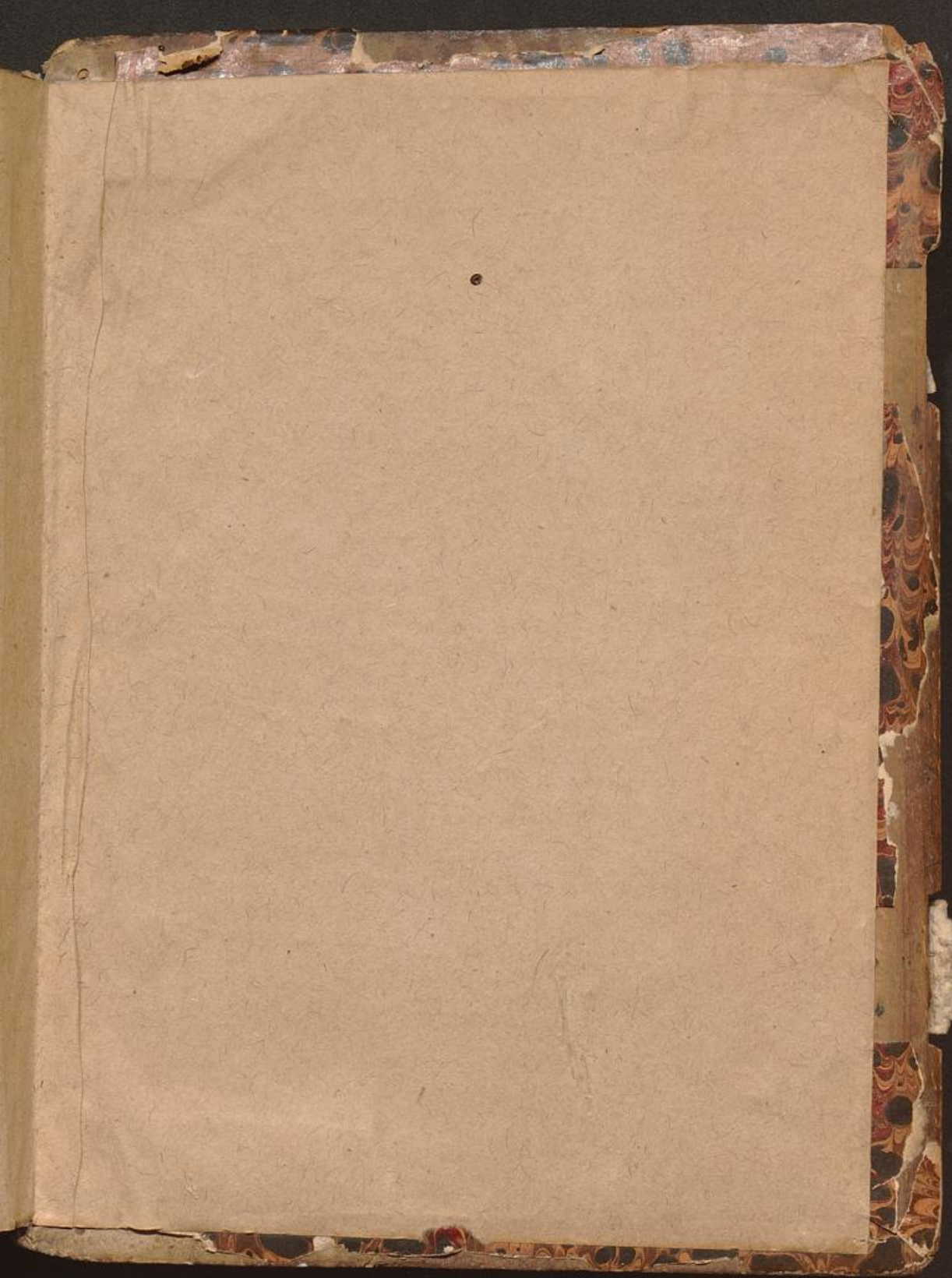

abu
imus,
lden
i, om
X ad
oftra
r cele
o die
pre
vi, ve
er &
aliter
illers
o rā
aliter
adire
e nro
p cū
ecas
enter
urdi
Acta
die
Ma
ecle
estis
bert
icte

Do
eurs

Th
6116